

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 3To/47/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8716010350
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Halkociová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2018:8716010350.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Moniky Halkociovej a sudcov JUDr. Mariána Sninského a JUDr. Petra Tobiaša, na verejnom zasadnutí konanom dňa 5.4.2018, v trestnej veci obžalovaného K. V. a spol. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, o odvolaní obžalovaného K. V. a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Poprad sp. zn. 6T 40/2016 zo dňa 7.11.2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolania okresného prokurátora a obžalovaného K. V. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom uznal súd prvého stupňa obžalovaného K. V. za vinného z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák. a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., na tom skutkovom základe, že:

- dňa XX.X.XXXX v čase okolo XX.XX hod. v obci R. Y., okr. J., na ul. J. pri záhradke rodinného domu č. XXX fyzicky napadol a ublížil na zdraví H. J. zo R. Y. tak, že ho strčil takým spôsobom, že tento následne spadol na zem, kde ho opakovane udieral rukami do oblasti tváre a po chvíli k nemu pristúpil J. V., bez toho, aby tento poškodeného H. J. fyzicky napádal, pričom K. V. následne ďalej udieral poškodeného H. J. rukami do oblasti tváre a kopal nohami do celého tela, čím mu spôsobil zranenia, a to zlomeninu nosových kostí vľavo bez posunu úlomkov s krvnou podliatinou pod ľavým okom, pomliaždenie tváre vpravo a pomliaždenie s krvnou podliatinou pravej ušnice, podvrtnutie pravého ramenného kĺbu, pomliaždenie a kožné odreniny v oblasti pravého ramena, pravej strany hrudníka a pravého boku s dobou liečenia 3 až 4 týždne a obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v tom, že poškodený bol v dôsledku farebných zmien v zmysle krvnej podliatiny pod ľavým okom a krvnej podliatiny v oblasti pravej ušnice čiastočne obmedzený v spoločenskom styku po dobu 7-10 dní, v zhoršení dýchania nosom a pociťovaní bolesti pri zlomenine nosových kostí vľavo bez posunu úlomkov po dobu 7 dní, v citlivosti vonkajšieho nosa na tlak po dobu 5-6 dní a potrebe chrániť si nos pred nárazom po dobu 14 dní, v bolestiach v oblasti pravého ramenného kĺbu, jeho fixácii po dobu 14 dní a užívaní liekov s protibolestivým a protizápalovým účinkom.

Za to mu podľa § 364 ods. 1 Tr. zák. za použitia § 36 písm. j/ Tr. zák., § 37 písm. h/ Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák., § 41 ods. 1 Tr. zák. uložil úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/ Tr. zák. výkon trestu odňatia slobody podmiennečne odložil.

Podľa § 50 ods. 1 Tr. zák. určil skúšobnú dobu vo výmere 15 mesiacov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obž. K. V. povinnosť nahradiť poškodeným H. J. škodu vo výške 943,80 eur, Union - zdravotnej poisťovni, a.s. so sídlom v Bratislave škodu vo výške 300,24 eur.

Naproti tomu obž. J. V., nar. XX.X.XXXX podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodil spod obžaloby Okresnej prokuratúry Poprad 2Pv 515/15/7706-32 zo dňa 15.4.2016 podanej na Okresnom súde Poprad dňa 18.4.2016 pre skutok, ktorý sa mal stať tak, že -dňa XX.X.XXXX v čase okolo XX.XX hod. po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obv. K. V. v obci R. Y., okr. J., na ul. J. pri záhradke rodinného domu č. XXX fyzicky napadli a ublížili na zdraví H. J. zo R. Y. tak, že ho obv. K. V. strčil takým spôsobom, že tento následne spadol na zem, kde ho opakovane udieral rukami do oblasti tváre a po chvíli sa k nemu pridal obv. J. V., ktorý ho najprv taktiež udieral rukami do oblasti tváre a následne ho obaja kopali nohami do celého tela, čím mu spôsobili zranenia, a to zlomeninu nosových kostí vľavo bez posunu úlomkov s krvnou podliatinou pod ľavým okom, pomliaždenie tváre vpravo a pomliaždenie s krvnou podliatinou pravej ušnice, podvrtnutie pravého ramenného kĺbu, pomliaždenie a kožné odreniny v oblasti pravého ramena, pravej strany hrudníka a pravého boku s dobou liečenia 3 až 4 týždne a obmedzením na obvyklom spôsobe života spočívajúcom v tom, že poškodený bol v dôsledku farebných zmien v zmysle krvnej podliatiny pod ľavým okom a krvnej podliatiny v oblasti pravej ušnice čiastočne obmedzený v spoločenskom styku po dobu 7-10 dní, v zhoršení dýchania nosom a pociťovaní bolesti pri zlomenine nosových kostí vľavo bez posunu úlomkov po dobu 7 dní, v citlivosti vonkajšieho nosa na tlak po dobu 5-6 dní a potrebe chrániť si nos pred nárazom po dobu 14 dní, v bolestiach v oblasti pravého ramenného kĺbu, jeho fixácii po dobu 14 dní a užívaní liekov s protibolestivým a protizápalovým účinkom, čím mal spáchať spolupáchateľstvom podľa § 20 Tr. zák. prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Tr. zák., prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a/ Tr. zák., pretože nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote odvolania okresný prokurátor, ako aj obž. K. V..

Okresný prokurátor napadol rozsudok prvostupňového súdu len vo vzťahu k výroku, ktorým bol obžalovaný J. V. oslobodený spod obžaloby. Prokurátor sa nestotožnil so závermi prvostupňového súdu majúca za to, že okresný súd nesprávne vyhodnotil zistený skutkový stav. Spáchanie skutku obžalovaným J. V. bolo v rámci dokazovania podľa názoru prokurátora dostatočne a jednoznačne preukázané, a to výpoveďou poškodeného H. J., svedkyne D., svedka E. J., závermi znaleckého dokazovania a predovšetkým výsluchom svedka H. P.. Výpovede svedka H. P. tak v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní korešpondujú s výpoveďami ostatných, v predmetnej veci vypočutých svedkov. Pokiaľ prvostupňový súd spochybňoval dôveryhodnosť výpovede svedka H. P., pretože ten si nepamätal podstatné okolnosti, prokurátor to pripisuje tomu, že ku skutku došlo dňa 25.4.2016 (prokurátor mal zrejme na mysli 25.4.2015), pričom výsluch svedka H. P. sa na okresnom súde konal až dňa 22.6.2016, t.j. so značným časovým odstupom od spáchania skutku a nie je možné od svedka očakávať, aby si s takým časovým odstupom pamätal podrobne všetky detaily samotného skutku, akými sú napr. presný čas a podobne. Ďalej prokurátor poukázal aj na záznam o podaní vysvetlenia, nachádzajúci sa v priestupkovom spise 4. ORPZ-OPP8§-31,32,33/2015-P zo dňa 22.7.2015, kde svedok H. P. popísal skutok v podstatných okolnostiach zhodne, ako vo svojich výsluchoch v prípravnom konaní a na hlavnom pojednávaní a tento výsluch bol vykonaný v krátkom časovom období od spáchania skutku. Vo vzťahu k výpovedi svedkyne Y. D. prokurátor poukázal na to, že síce jednoznačne obžalovaného J. V. zo skutku neusvedčila, ale ani nevyvrátila, že obžalovaný J. V. na poškodeného fyzicky nezaútočil. Navyše vo svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní zo dňa 22.6.2016 uviedla, že to, či obž. J. V. udieral poškodeného J. nevie s určitosťou potvrdiť, ale zdá sa jej, že áno, čo korešponduje, podľa názoru prokurátora, s výsluchom svedka H. P.. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok Okresného súdu Poprad v časti, ktorou bol oslobodený spod obžaloby J. V. a v súlade s ust. § 322 ods. 3 Tr. por. vo veci sám rozhodol.

Proti rozsudku prvostupňového súdu podal odvolanie aj obž. K. V., ktoré odôvodnil prostredníctvom vtedy zvoleného obhajcu tak, že prvostupňový súd v napadnutom rozsudku hodnotil dôkazy jednostranne v jeho neprospech, poukázal na to, že v prípravnom konaní, ako aj na hlavnom pojednávaní bolo vypočutých viacero svedkov a medzi výpoveďami týchto svedkov je viacero rozporov, jednak v ich vlastných výpoveďach a jednak medzi svedkami navzájom. Predovšetkým poukázal na rozpory vo výpoveďach samotného poškodeného H. J., ktorý pri spisovaní úradného záznamu hliadkou polície dňa 25.4.2015 o 20.35 hod. uviedol, že ho napadla skupinka Rómov, pri vyšetrení na centrálnom príjme v J. uviedol lekárovi, že bol napadnutý štyrmi osobami a potvrdil to pri lekárskom vyšetrení o 00.24 hod., o 02.05 hod. a takisto o 02.23 hod. V zázname o podaní vysvetlenia zo dňa 23.5.2015 o 15.07 hod. (čl. 146), teda skoro mesiac po tom, ako malo dôjsť k údajnému skutku, poškodený J. uviedol, že si na cestu

domov nepamätá, s V. mal výmenu názorov, ale na nič konkrétne si nepamätá. Pri podaní oznámenia dňa 26.4.2015 o 15.10 hod. už poškodený H. J. uviedol, že ho mali napadnúť obžalovaní a ešte dve ďalšie osoby, ktoré menovaný nepoznal. Z týchto jednotlivých výpovedí a záznamov poškodeného H. J. je podľa názoru odvolateľa zrejme, že tento menil svoje výpovede. Aj na hlavnom pojednávaní uviedol, že si nič nepamätá, nič nevie a až na niekoľkonásobný dopyt súdu začal vo veci vypovedať. Ďalej odvolateľ namietal, že poškodený nešiel na ošetrenie ihneď, ale až s niekoľkohodinovým časovým odstupom, nie je zrejme, prečo poškodený, pokiaľ bol napadnutý, neprivolal ihneď hliadku polície tak, ako to urobil obžalovaný K. V.. Ďalej poukázal na to, že vzhľadom na postavu poškodeného J., ktorý je vysoký cca 195 cm a váži cca 110 kg je viac ako nepravdepodobné, aby on (obž. K. V.), ktorý je vysoký cca 180 cm a váži cca 65 kg dokázal poškodeného nielen premôcť, ale dokonca spôsobiť mu napádaným rozsudkom popísané zranenia. Takisto poškodený H. J., podľa názoru obhajoby, klamal, keď na hlavnom pojednávaní uviedol, že na fotografiách čl. 160-161 súdneho spisu nie je on, pričom obhajoba predložila dva CD nosiče, na ktorých je zachytený poškodený H. J., ktorý dňa 25.4.2015 o cca 19.42 hod. najskôr kopne a po chvíli aj hádže kameň na motorové vozidlo, ktoré je v osobnom vlastníctve a jednak to, ako obžalovaný s otcom po hodení kameňa do motorového vozidla vyšli pred rodinný dom, aby zistili, kto to bol. H. J. v čase, keď hádzal kameň, sa nachádzal na ich súkromnom pozemku, pretože chodník pred plotom je v ich súkromnom vlastníctve, kamerový záznam majú za účelom zabezpečenia ochrany svojho majetku a ochrany života a zdravia. Poukázal na to, že tento nimi navrhnutý dôkaz konajúci súd nevykonal, čo preukazuje tú skutočnosť, že poškodený v rámci prípravného konania, ako aj v konaní pred súdom účelovo zavádzal a klamal, keď tvrdil, že v danom okamihu, teda o 19.42 hod., sa pri ich dome nepristavil. Naopak, predložený videozáznam potvrdzuje to, že to bol práve H. J., ktorý sa správal agresívne tým, že bez akéhokoľvek dôvodu, resp. impulzu z ich strany najskôr kopol a po chvíli aj hodil kameň na ich motorové vozidlo. Tieto skutočnosti potvrdzujú hlavne to, že H. J. bol pod vplyvom alkoholu agresívny, bol to on, kto sa snažil vyvolať s nimi konflikt. Ďalej poukázal na to, že podvrtnutie pravého ramenného kĺbu, podľa údajne pošk. H. J., pri vyšetrení 11.5.2015 mal utrpieť úrazom dňa 26.4.2015, pričom k údajnému skutku malo dôjsť už dňa 25.4.2015. Namietal, že poškodený od 25.4.2015 až do dňa 11.5.2015 sa v podstate nesťažoval na pravé rameno, resp. jeho bolesti, ale až po 16 dňoch vyhľadal lekársku pomoc v súvislosti s pravým ramenom. Vyslovil názor, že poškodený tak konal úmyselne, pretože ostatné zranenia mu nepostačovali na to, aby mohol byť trestne stíhaný. Stalo sa to naopak, teda, on (obž. K. V.) bol napadnutý H. J., o čom svedčí časový sled udalostí, ktoré nasledovali ihneď po jeho napadnutí H. J., nakoľko on ihneď privolal hliadku polície, ktorej podal vysvetlenie k jeho napadnutiu a takisto ihneď vyhľadal lekársku pomoc, dokonca so zraneniami bol v nemocnici ponechaný na pozorovanie dva a pol dňa. Ďalej poukázal na to, že svedok Y. vo svojej výpovedi uviedol, že asi po hodine a pol prišiel na centrálny príjem v J. pošk. J., ktorý bol pod vplyvom alkoholu, začal vykrikovať po K. V. a vyhrážať sa mu, následne poškodený z centrálného príjmu odišiel a vrátil sa až po polnoci, až vtedy bol ošetrovaný, preto je pre obžalovaného nevysvetliteľné správanie poškodeného, ktoré je uvedené v rozsudku, ktorý odišiel z centrálného príjmu a následne si zavolať okolo 00.15 hod. RZP a bol ošetrovaný. Taktiež, podľa jeho názoru, pošk. J. klamal o množstve vypitého alkoholu, keď uviedol v prípravnom konaní, že vypil 3-4 pivá, na hlavnom pojednávaní už tvrdil, že vypil 5 pív, ale uviedol, že tvrdý alkohol nepil. Svedok U. L. však uviedol, že H. J. pil biely alkohol. Ďalej namietal, že prvostupňový súd nevykonal dôkaz výsluchom príslušníkov OO PZ Hranovnica, ktorých privolal obž. K. V. a ktorí vypočuli obž. K. V. ako oznamovateľa a takisto H. J., ktorí by sa vedeli vyjadriť k tomu, či bol H. J. zranený a k tomu či bol pod vplyvom alkoholu. Poukázal na to, že svedkyňa Y. D. na hlavnom pojednávaní uviedla, že išla vypovedať z vlastnej vôle a že ako prví ju kontaktovali policajti z P., avšak svedok O. J. (otec poškodeného) uviedol, že to bol on, kto svedkyňu D. vyhľadal a požiadal ju, aby šla vypovedať. Svedkyňa D. uviedla, že mladší z V. (K.) mal mať oblečené v čase skutku krátke nohavice, pričom z videozáznamu, ktorý odmietol súd vykonať, je zrejme, že mal oblečené dlhé tepláky. Závažnejšie poranenia pri tomto konflikte utrpel obž. K. V., ktoré vyplývajú z prepúšťacej správy zo dňa 28.4.2015, avšak tieto nevznikli tak, ako ich popisuje H. J., ale ako ich popisuje obž. K. V. so svojim otcom J. V.. Okrem iného utrpel aj poranenie pomliaždenie hrudníka, čo by zodpovedalo popisu udalostí tak, ako ich popisoval on. Nie je možné, aby utrpel pomliaždenie hrudníka a žeby k tomu došlo tak, žeby on napadol poškodeného. Tieto zranenia zodpovedajú tomu, že to bol práve poškodený, ktorý sedel, resp. ležal na ňom a bil ho. Nesúhlasí s tým, že by si tieto poranenia privodil obžalovaný K. V. útočením na poškodeného, konkrétne udieraním päťami do poškodeného. Poukázal ďalej na ust. § 2 ods. 12 Tr. por., pričom uviedol, že ak má výpoveď svedka, resp. viacerých svedkov slúžiť ako jediný priamy dôkaz preukazujúci vinu obž. K. V., musí byť tento dôkazný prostriedok jasný, logický, zrozumiteľný, presvedčivý, vierohodný a zároveň nesmie byť inými dôkazmi spochybniteľný, či dokonca vyvrátený tak, ako to bolo v jeho prípade. Výpoveď samotného poškodeného, ako i iných vo

veci vypočutých svedkov, je nevierohodná a súd prvého stupňa na tieto pochybnosti vôbec neprihliadal. Navyše nevykonali dôkazy, ktoré oni navrhli vykonať, ktoré by prispeli k náležitému objasneniu veci. Za danej situácie, pri pochybnostiach, ktoré vznikli pri jednotlivých dôkazoch, bolo namieste použiť zásadu „in dubio pro reo“, v pochybnostiach v prospech obžalovaného, a spod obžaloby ho oslobodiť tak, ako to bolo v prípade jeho otca. Má za to, že v danom prípade absentuje objektívna stránka trestného činu, a teda konanie, následok a príčinná súvislosť medzi konaním a následkom a taktiež subjektívna stránka, pretože mu nebol dokázaný úmysel. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok a obž. Romana Tomajka spod obžaloby oslobodil.

Odvolanie podané obhajcom obžalovaného doplnil písomne aj samotný obž. K. V., ktorý nesúhlasil s rozhodnutím prvostupňového súdu v otázke jeho viny. Okrem námietky, ktorú uviedol v odvolaní obhajca obžalovaného, že H. J. od samého začiatku uvádzal, že ho napadli štyri osoby, ktoré sa dodnes nepodarilo vypátrať, aj že mal byť napadnutý 26.4.2016 a jemu sa kladie za vinu, že skutok sa stal 25.4.2016 okolo 19.30 hod. (tu mal odvolateľ zrejme na mysli rok 2015). Vyjadril názor, že J. si zabezpečili krivých svedkov za účelom dosiahnutia pre nich priaznivého výsledku trestného konania. Poukázal na výpoveď svedka E., ktorý mal, podľa obž. K. V., vidieť skutok cez nepriehľadný múr, nepriehľadnú bránu, poukázal na to, že kriví svedkovia mali nakupovať v zavretom obchode Coop Jednota a pod. Namietal, že pokiaľ by hliadka, ktorá prišla do obce R. Y. po tom, čo ich on (obž. K. V.) privolať, videla na poškodenom nejaké poranenia, určite by to zaznamenala v správe. Poranenia boli diagnostikované lekárom až dňa 26.4.2016 v čase o 00.24 hod., teda až 4 hodiny po príchode a odchode hliadky OO PZ Hranovnica, pričom hliadka rozprávala s poškodeným 25.4.2016 o 20.35 hod. Namietal, že do odchodu polície z obce R. Y. poškodený žiadne zranenia nemal, poškodený bol pod značným vplyvom alkoholu a agresívny a mohol prísť k zraneniam kdekoľvek a kedykoľvek, nemožno to pričítať osobe obž. K. V.. Poškodený J. sa jednoznačne pred hliadkou OO PZ Hranovnica skrýval po tom, čo ju privolať obž. K. V.. Na rozdiel od páchatel'a H. J., on, ako obžalovaný, podnikol bezodkladne všetky možné zákonné kroky vedúce k náležitému a spravodlivému objasneniu nezákonnej činnosti spáchanej na ich majetku a na jeho osobe. Ďalej namietal, že poškodený H. J. nepreukázal v konaní obmedzenie na obvyklom spôsobe života, pretože bol nezamestnaný, vedený dlhodobo na úrade práce, až následne bol formálne zamestnaný vo firme C. s.r.o. Y., ktorá patrí jeho otcovi a svedkovi O. J.. Opätovne poukázal na to, že mu boli spôsobené poranenia len nepatrného významu s dĺžkou liečenia 5-6 dní, až v neskoršom období začal poškodený simulovať ostatné zdravotné ťažkosti, hlavne s ramenom. Ďalej rozvíjal svoje úvahy v tom, že predstieranie bolesti ramena malo byť pre poškodeného J. aj finančne výhodné, keďže bol nezamestnaný a dostal ďalší príspevok od Sociálnej poisťovne, čo žiadal ihneď nasledujúci deň po vyšetrení. Poukázal na str. 9 znaleckého posudku, kde vyšetreniami poškodeného sa zistilo, že RTG pravého ramena bolo bez úrazových zmien, zachovaná pohyblivosť a pod. Zopakoval, že údajne pošk. H. ako nezamestnaný miestny grázlel požívajúci alkohol jeho (obž. K. V.) ako aj jeho otca J. V. krivo obvinil z ublíženia na zdraví, ku ktorému malo, podľa krivých výpovedí svedkov, dôjsť, ale až dňa 25.4.2016 a tak znie aj obžaloba. Namietal aj práceneschopnosť, ktorú vystavila všeobecná lekárnica poškodeného H.. P. v trvaní 37 dní, ktorá konštatovala zachovanie trvalých následkov, obmedzenú hybnosť pravého ramena, pričom, podľa názoru odvolateľa, predchádzajúce lekárske správy nič také nepotvrdzujú. Ďalej uviedol, že keďže samotný poškodený povedal, že poranenie ramena utrpel až 26.4.2015, toto poranenie by nemalo byť zahrnuté do obžaloby, navyše je toto účelovo simulované. Poranenie ramena vychádza zo subjektívnych pocitov poškodeného J. a nie z objektívneho lekárskeho vyšetrenia. Ďalej poukázal na to, že nie každá porucha zdravia je ublížením na zdraví v zmysle Trestného zákona. Podľa znaleckého posudku išlo v prípade poškodeného o ľahké zranenia a nebyť simulovaných zdravotných ťažkostí poškodeného J., liečenie mohlo trvať v priemere 7 dní, čo plynie z lekárskeho potvrdenia vystaveného 26.4.2015 MUDr. P. Pokiaľ liečenie trvá priemerne 7 dní, súdy by sa mali prikloniť k priaznivejšiemu výkladu pre páchatel'a a opäť by nešlo o trestný čin. Poukázal na fotodokumentáciu, kde nie je vidno žiadne závažné poranenia, kruhy pod očami majú niektorí ľudia bežne, či už vplyvom nekvalitného spánku, alebo kvôli typu pokožky. Taktiež obžaloba hovorí iba o čiastočnom obmedzení v spoločenskom styku po dobu 7-10 dní v dôsledku farebných zmien, čo nie je príznakom naplňajúcim ublíženie na zdraví v zmysle Trestného zákona. Ďalej namietal, že keďže v osobe poškodeného J. ide o osobu, ktorá je komerčne poistená pre prípad úrazu, nie je možné objektívne určiť, ktoré zranenia pochádzajú z jeho športových aktivít, keďže pred údajným skutkom mal byť poškodený na hasičskej súťaži, a zranenia mohli byť spôsobené stavom jeho opitosti, prípadne inými osobami a taktiež je nedostatočný popis v zdravotnej dokumentácii, čo vyjadril znalec vo svojom znaleckom posudku. Každý z úrazov mohol H. J. utrpieť v rozdielne dni a štyrmi osobami, nemôže byť všetko pripísané jednej nevinnej osobe za mnohé dni úrazov 25.4.2015, 26.4.2015 a následne neskoršie dni so simulovanými zraneniami.

Poukázal aj na fyzickú odlišnosť postáv, kde obž. K. V. má výšku 174 cm a váhu 65 kg, pričom poškodený má výšku cca 200 cm a váhu 120 kg. Na hlavnom pojednávaní dňa 2.11.2016 na okresnom súde sa poškodený J. správal nedôstojne, pojednávanie rušil nemiestnym chovaním, posmeškami, vysmievaním na adresu obžalovaných, o to horšie je jeho správanie v neprítomnosti autorít pod vplyvom alkoholu, pričom poškodený bol na nevhodné správanie upozornený aj sudcom. Uviedol, že okresný súd jednostranne hodnotil dôkazy, označil svedkov E., D., L., O. J., P. a J. ako krivých svedkov, ktorí klamali v prospech J. a s ktorými sú každý jeden v nejakom pomere, pričom priemyselný kamerový monitoring, prípadne znalecký posudok v celom rozsahu vyvracia krivé obvinenie H. J. a ním zabezpečených krivých svedkov. Priemyselný kamerový záznam zobrazil H. J. v bunde, pričom svedkovia, ktorí vypovedali v jeho prospech, hovorili, že nemal oblečenú bundu, čo považuje za rozpor. Taktiež poukazuje na to, že svedkyňa D. opísala oblečenie a spôsob napadnutia ináč, ako zaznamenala priemyselná kamera. Svedkovia sa vylučujú, podľa názoru obžalovaného, navzájom, pretože jeden nevidel druhého a opačne, svedkyňa D. nevidel a nespomenul ani pošk. H. J., obžalovaní K. a J. V., ani žiaden z ďalších svedkov, preto obžalovaný K. V. tvrdí, že sa v čase údajného činu na danom mieste nenachádzala. Ďalej namietal, že neboli vypočutí očití svedkovia, policajti, neboli prehraté priemyselné kamerové záznamy a iné, čím mu súd nevyhovelo, ale uspokojil sa s jednostrannými výpoveďami svedkov, ktorí vypovedali v prospech pošk. H. J.. Týchto svedkov nepovažuje za objektívnych a nestranných, pretože sú vzájomne priateľsky, pracovne, školsky alebo voľnočasovými aktivitami a väzbami prepojení. Taktiež poukázal na rozpor v tom, že poškodený J. tvrdil, že mal dostať niekoľko kopancov do hlavy a znalecký posudok lekára hovorí o maximálne jednej až dvoch ranách päťou sily strednej intenzity, čo preukazuje, podľa neho to, že svedkovia klamali. Opätovne poukázal na to, že on (obžalovaný K. V.) utrpel otras mozgu, poškodenie chrupu, pomliaždenie hrudníka a narazenie chrbta, čo svedčí o útoku na jeho osobu od poškodeného H. J. tak, ako to aj ihneď nahlásil na políciu a vypovedal, pričom bol hospitalizovaný v nemocnici dva a pol dňa, na rozdiel od agresívneho H. J.. Namietal rozpory v otázke toho, či išiel poškodený po pravej alebo ľavej strane, pričom je tam nesúlad, kde sa nachádza chodník a kde je plot, o ktorý sa mal údajne opierať poškodený pri vstávaní. Podľa názoru obžalovaného práve H. J. bezdôvodne napadol obž. K. V., ktorý kráčal. Poškodený J. si celú udalosť napadnutia obžalovanými J. a K. V. vymyslel, nakoľko K. V. mal možnosť vidieť možno raz, a to ešte na inom mieste pred ich domom a nie na mieste, kde sa mal stať skutok podľa obžaloby. Poukázal ďalej na to, že je na mieste použitie zásady v pochybnostiach v prospech obžalovaného, vzhľadom na značné rozpory vo vykonaných dôkazoch, taktiež uviedol, že nebol naplnený materiálny korektív vo vzťahu k prečinu výtržníctva, bol to práve on, kto bol napadnutý H. J., on sa iba bránil, preto nemohol spáchať trestný čin výtržníctva. Navrhol preto, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a obžalovaného K. V. spod obžaloby oslobodil, pričom priložil aj snímku zobrazujúcu obydľie svedka H. E. bez vzhľadu na údajné miesto činu.

Na základe podaného odvolania postupoval krajský súd v intenciách ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. por., podľa ktorého ak odvolací súd nezamietne odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, pričom na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Keďže krajský súd v danom prípade nezistil také chyby, ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por., preskúmaval len napadnutý výrok rozsudku, teda výrok o treste a po takomto preskúmaní dospel k záveru, že odvolania obžalovaného a okresného prokurátora nie sú dôvodné.

Aj podľa názoru krajského súdu, vzhľadom na vykonané dôkazy, bolo v posudzovanej veci nepochybne preukázané, že skutok tak, ako ho prvostupňový súd ustálil, sa stal a že ho spáchal práve obžalovaný K. V., a to aj napriek tomu, že jeho spáchanie, na hlavnom pojednávaní a verejnom zasadnutí konanom o jeho odvolaní, poprel.

S. K. V. ako aj J. V. na hlavnom pojednávaní na okresnom súde dňa 22.6.2016 vyhlásili, že sú nevinní zo spáchania skutku a vo veci bližšie nevypovedali, rovnako tak nevypovedali v prípravnom konaní. Na hlavnom pojednávaní dňa 17.8.2016 obž. K. V. uviedol, že v inkriminovaný čas, keď sa nachádzal na svojom pozemku, začul rachot na ktorý vybehol na ulicu, kde zistil, že im bolo poškodené zadné sklo na ich vozidle, deti, ktoré tam boli ukazovali na poškodeného J., že to urobil on, na ulici okrem poškodeného nebol nikto a poškodený J., rýchlou chôdzou odchádzal, on sa vybral za ním, lebo nevedel, kto to je, J. zrazu prebehol k nemu na druhú stranu cesty a bez výstrahy ho udrel do tváre päťou, pritlačil ho k oploteniu domu a bil ho a kričal, že ho zabije, nato prišiel jeho otec, ktorý ho vytiahol spod J., ktorý za

nimi ešte utekal, následne zavola policajnú hliadku. J. mu vykrútil ruku, mal opuchnutú tvár a problémy s hrudníkom. Poškodený mal voči nemu výškovú aj váhovú prevahu. Následne bol hospitalizovaný s podozrením na otras mozgu, práceneschopný bol dva týždne.

S. J. V. uviedol, že videl cez okno ako J. poškodzoval kameňom na ich aute zadné sklo, načo vybehol von, J. išiel po chodníku, jeho syn po opačnej strane a potom J. prešiel cez cestu, napadol jeho syna a zvalil ho na zem, bil ho, on kričal, však ho zabiješ, potom sa synovi podarilo vyslobodiť, on (obž. J. V.) do konfliktu vôbec nezasahoval, následne zavola policajtov, aby sa to pravdivo vyriešilo, policajti odporučili K. V. ísť na ošetrenie, čo aj tento urobil a autom išiel do nemocnice. On by ani nebol schopný niekoho napadnúť, lebo má problémy s kĺbmi a chrbticou. Okrem nich troch na mieste skutku nikto nebol.

Zo znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie traumatológia ako aj z výpovede znalca na hlavnom pojednávaní plyní, že poškodený H. J. dňa 25.4.2015 utrpel zlomeninu nosových kostí bez posunu úlomkov s krvnou podliatinou pod ľavým okom, pomliaždenie tváre vpravo s krvnou podliatinou pravej ušnice, podvrtnutie pravého ramenného kĺbu a pomliaždenie a kožné odreniny v oblasti pravého ramena, pravej strany hrudníka a pravého boku. Poranenie nosa sa lieči 7-10 dní, rovnako tak pomliaždenie tváre a ušnice sa lieči priemerne 7 dní. Najzávažnejšie bolo podvrtnutie pravého ramenného kĺbu, kde už pri svojom prvom ošetrení dňa 26.4.2015 o 00.24 hod. sa poškodený sťažoval na bolestivosť pravého ramena, toto poranenie sa priemerne lieči 3-4 týždne, pre pretrvávajúcu bolestivosť pravého ramenného kĺbu dňa 11.5.2015 bol poškodený ošetrený v príjmovej úrazovej ambulancii a bola mu nasadená ortéza a lieky. Poškodený pri prvotnom ošetrení lekárovi uviedol, že ho napadli štyri osoby. Poranenia hlavy mohli vzniknúť po opakovaných úderoch pästou, pomliaždenie a kožné podliatiny v oblasti pravého ramena mohli vzniknúť pri páde poškodeného na zem, podvrtnutie pravého ramenného kĺbu mohli vzniknúť pri násilnej rotácii ramena pri zápase v kombinácii s pádom poškodeného. PN mal obžalovaný vypísaný od 27.4.2015, práceneschopný bol od 2.6.2015, liečenie ale trvalo do 24.6.2015, kedy sa uskutočnilo posledné kontrolné vyšetrenie, doba liečenia bola predĺžená, lebo poranenie ramena bolo diagnostikované až 11.5.2015 pri pretrvávaní bolestivosti.

Svedok poškodený H. popísal priebeh dňa, ako aj to, že po tom, čo odišiel z urbárskeho domu, kde požil pivo, ho cestou domov naháňali obaja obžalovaní, ako prvý ho dobehol mladší z obžalovaných, ktorý ho udral pästou do nosa a potom spadol dozadu, mladší ho potom bil pästami a kopal nohami, nepamätá si, aby ho bil aj starší, ten len mladšieho povzbudzoval slovne, aby ho zabil, skončilo sa to tým, že pani ktorá tam bývala začala na nich kričať. Pred týmto incidentom nemal žiadne poranenia. Pre bolesti išiel so švagrom na ošetrenie do nemocnice v Poprade okolo 22.00 hod., keďže sa tam stretol s K. V., a chcel sa vyhnúť ďalšiemu konfliktu, vrátil sa domov bez ošetrenia, následne manželka privola RZP pre pretrvávajúce bolesti. Na druhý deň, keď sa videl v zrkadle, ako vyzeral, išiel podať trestné oznámenie.

Zo spáchania skutku tak, ako je tento kladený za vinu obžalovanému K. V. je tento usvedčovaný predovšetkým výpoveďou svedkyne Y. D., ktorá uviedla, že videla celý incident zo svojho pozemku, kde pracovala v záhradke. Videla ako ťarbavým krokom prichádzal po ulici poškodený, následne ho dobehol K. V., ktorý ho zhodil na múrik ich predzáhradky a opakovane ho udieral pästami do hlavy, následne tam dobehol aj J. V., ktorý synovi hovoril, zabi ho. Či sa do bitky pridala aj V. starší, ale svedkyňa nevedela s určitosťou uviesť, lebo bola z toho v šoku a opýtala sa ich, čo robíte, načo V. prestali a odišli dole smerom k svojmu domu, predtým na poškodenom nevidela žiadne poranenia. Nikoho iného nevidela, aby napadol poškodeného, okolo išli ešte viacerí Rómovia tinedžeri.

Priamymi svedkami incidentu boli aj svedkovia E. J. a H. P., ktorí zhodne uviedli, že v uvedený deň išli z nákupu, videli ako poškodený išiel po chodníku, bol opitý, a potom videli ako dvaja muži za ním vybehli zo záhrady na ulicu, neboli to Rómovia, a bili poškodeného. E. J. nevedel s určitosťou povedať, či ho bili obaja alebo len jeden útočník. Svedok H. P. uviedol, že poškodeného bili obaja V., najprv mladší, potom starší, konkrétne ako ho bili však uviesť nevedel.

Svedok E. Y. uviedol, že XX.X.XXXX bol v nemocnici v J. na ošetrení s manželkou, stretol tam obž. V. ml., ktorý mal evidentné problémy s rukou, asi po hodine došiel poškodený J., ktorý mal evidentne vypité, začal sa vyhrážať V. ml., odťahoval ho od neho kamarát, J. mal opuchnutú tvár, boli tam aj policajti, ktorých privola V. a niečo si tam zapisovali. V. ml. celý čas pred ošetrením stál v čakárni a držal si ruku s bolestivým výrazom, ostatní pacienti sedeli.

Svedok H. E., o ktorom poškodený uviedol, že je susedom poškodeného a jeho otca, u ktorého aj pracoval uviedol, že cez okno v dome videl oboch poškodených utekať smerom od školy a videl aj V. staršieho ísť predtým hore smerom k škole. Videl aj niekoho ležať pri dome L.. Otec poškodeného sa ho pýtal, čo v uvedený deň videl a on mu povedal to isté, čo vypovedal pred súdom. Tento svedok nikdy netvrdil, aby videl incident samotný.

Svedok O., otec poškodeného potvrdil, že skutok samotný on nevidel, bol prvolaný známym Y. J., ktorý mu povedal, že syn je skrvený a dezorientovaný pred bytovkou, kde on došiel, syna vzal k nim domov, kde sa tento umyl, povedal mu, že ho zozadu napadli V., boli za nimi a aj policajti, od synovej manželky sa dozvedel, že syn bol v noci na ošetrovaní. Neskôr on zistil, že incident videla svedkyňa D., H. E. mu potvrdil len to, že videl, ako V. bežali za H. a nadávali, incident mali vidieť aj traja alebo štyria K., ktorí však o tom odmietli ísť vypovedať.

Svedok U. L. tiež uviedol, že nebol svedkom incidentu, tento však potvrdil, že videl poškodeného v urbárskom dome, kde im poškodený kúpil alkohol, pretože oslavoval narodenie syna, u poškodeného videl, že tento pil biely alkohol. Svedok videl poškodeného odchádzať z urbárskeho domu, kde nemal žiaden konflikt a nebol ani poranený, potom ho videl až pred bytovkou, kedy bol skrvený, dezorientovaný a bol pri ňom jeho otec O. J. a sused Y. J. a dookola hovoril, že ho zbili, avšak nepovedal kto konkrétne.

Hodnotiac takto vykonané dôkazy dospel aj odvolací súd k záveru, že nezistil žiaden dôvod, prečo by neveril výpovediam poškodeného H. J., ktorý tvrdil, že bol napadnutý V., s určitosťou vedel, že ho fyzicky napadol obž. K. V., nepamätal sa, aby ho udieral aj obž. J. V.. V. výpoveď poškodeného bola potom v súlade s výpoveďou nestrannej svedkyne Y. D., ktorá pozorovala incident zo svojho pozemku pričom incident sa odohral pred jej domom v R. Y. na ulici J. č. XXX, ktorá svedkyňa jednoznačne potvrdila, že poškodeného fyzicky napádal obž. K. V., obžalovaný J. V. syna povzbudzoval v bitke slovne, či sa aj obž. J. V. fyzicky do bitky zapojil, si nebola istá. Následne aj svedkovia J. a P. jednoznačne potvrdili, že poškodeného J., ktorého oni poznali z futbalu, napadli dve osoby, svedok J. tvrdil, že nevie, či ho bili dvaja alebo jeden, svedok P. tvrdil, že poškodeného bili obaja obžalovaní. Ani krajský súd nezistil žiadny dôvod ani motív, prečo by poškodený, a svedkovia, mali obžalovaného K. V. krivo obviniť. Navyše za situácie, keď obžalovaný K. V. mal aj motív takto konať, keďže tesne predtým malo dôjsť k úmyselnému poškodeniu zadného skla jeho vozidla zaparkovaného pred domom, pričom ako páchatel'a poškodenia vozidla mu jednak deti na ulici povedali, že to bol práve poškodený H. J., kto hodil kameň do skla jeho vozidla a napokon na ulici sa podľa vyjadrenia obžalovaného K. V. nikto iný v tom čase nenachádzal. Poškodený bol pre poranenia na ošetrovaní v nemocnici v J., pričom aj znalec konštatoval ako najpravdepodobnejší mechanizmus vzniku poranení verziu ako vypovedal poškodený. K námietkam, že poranenie ramena poškodený nafingoval, aby dostal plnenie od poisťovne, krajský súd uvádza, že z lekárskeho správ ako aj zo znaleckého posudku jednoznačne plynie, že na bolesť ramena sa poškodený J. sťažoval už pri svojom prvom ošetrovaní a vtedy boli diagnostikované aj vonkajšie poranenia ramena a to pomliaždenie a kožné odreniny v oblasti pravého ramena. Aj obž. K. V. bol v noci z 25.4.2015 na 26.4.2015 na ošetrovaní v nemocnici v J., následne tam bol aj hospitalizovaný a to od 26.4.2015 02.43 hod. do 28.4.2015 07.43 hod. pre pomliaždenie hlavy, hrudníka a bolesti pravého zápästia, pričom svedok, ktorého navrhli vypočuť obžalovaní E. Y. potvrdil, že počas čakania na ošetrovanie, obžalovaný K. V. stál a držal si ruku s bolestivým výrazom, kým ostatní pacienti v čakárni sedeli na lavičke, na ošetrovanie išiel sám svojím motorovým vozidlom. Pokiaľ ide o námietky, že poškodeného mali napadnúť štyria Rómovia, tento údaj síce poškodený pri prvotnom lekárskom ošetrovaní vychádzajúc z lekárskej správy mal uvádzať, ale aj samotní obžalovaní pripustili, že dňa 25.4.2015 došlo k incidentu práve medzi poškodeným a samotným obžalovaným K. V., preto ani z výpovedí samotných obžalovaných nie je vyvrátený konflikt medzi K. V. a H. J., obžalovaní akurát tvrdili, že H. J. zbil K. V., nie naopak, preto ani krajský súd nemal pochybnosti o tom, že neútočili žiadni štyria neznámi Rómovia. Pokiaľ ide o spochybňovanie času, kedy došlo k vzniku poranení poškodeného, keďže tento bol ošetrovaný až 26.4.2015 po polnoci, a v tejto súvislosti k potrebe vypočuť policajtov, ktorých hneď po konflikte prvolal obž. K. V., krajský súd uvádza, že zo správy týchto príslušníkov zo dňa 25.4.2015 DU: 159,160/2015 plynie, že títo vyťažili v ten deň aj H. J. a ten sa im sťažoval na poranenia a policajti mu odporučili prísť podať oznámenie o udalosti ako aj ísť na lekárske ošetrovanie. Preto ani krajský súd nevidel dôvod výsluchu svedkov policajtov, keďže aj im sa mal poškodený J. na poranenia sťažovať, keďže mu odporučili vyhľadať lekárske ošetrovanie. Navyše aj svedok U. L. jednoznačne vyhlásil, že poškodený nebol pri odchode z urbárskeho domu, po tom čo požíval alkohol zranený, naopak bol zranený pred

bytovkou, kde ho takto našiel aj jeho otec O. J. a videl ho aj svedok L.. Pokiaľ obžalovaní namietali rozpory v tom, čo mali zúčastnení oblečené, alebo či bol obchod v tom čase otvorený a teda či mohli svedkovia J. a P. ísť vo večerných hodinách v sobotu z obchodu, tu krajský súd poznamenáva, že išlo o detaily, na ktoré si svedkovia nemuseli presne pamätať a len to, že si ich presne nepamätali ešte neznamená, že klamali. Napokon išlo o dynamický dej s rýchlym priebehom počas ktorého sa aktéri premiestňovali, menili pozície, preto nie každý svedok si musí každý detail presne všimnúť a zapamätať. Pokiaľ obhajoba namietala, že svedok H. E. je zaujatý, lebo je v priateľskom pomere k poškodenému a jeho otcovi, tento svedok jednoznačne uviedol, že on incident samotný nevidel, videl len pohyb obžalovaných po ulici, kde sa mal incident stať, čo napokon potvrdili aj samotní obžalovaní, že po ulici sa v čase skutku pohybovali. Pokiaľ obžalovaný namietal, že poškodený je od neho vyšší a aj statnejší a preto ho on nemohol napadnúť, krajský súd uvádza, že svedkovia potvrdili, že poškodený bol pod značným vplyvom alkoholu, že išiel kolísavou chôdzou. K vzniku poranení a dĺžke liečenia a obmedzenia na obvyklom spôsobe života poškodeného správne vychádzal okresný súd z výpovede znalca, ktorý ustálil jednotlivé poranenia, ich vznik ako aj potrebu ich liečby, pričom najzávažnejšie poranenie si vyžadovalo liečbu minimálne tri týždne, čo by bolo aj dĺžka práceneschopnosti, pokiaľ by v tom čase poškodený pracoval.

Prvostupňový súd preto rozhodol správne, keď obžalovaného K. V. uznal vinným z prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zák. ako aj prečinu ublíženia na zdraví podľa § 156 ods.1 Tr. zák.. Rovnako tak rozhodol prvostupňový súd správne, pokiaľ obžalovaného J. použijúc zásadu v pochybnostiach v prospech obžalovaného podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil spod obžaloby prokurátora, lebo vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok spáchal aj tento obžalovaný, keď aj samotný poškodený H. J. sa k účasti obžalovaného J. V. na jeho fyzickom napadnutí nevedel jednoznačne vyjadriť, rovnako tak vypovedala aj svedkyňa D., ktorá incident pozorovala zblízka a aj svedok J.. Jediným svedkom, ktorý tvrdil, že aj obž. J. V. fyzicky napadol poškodeného bol svedok P., avšak svedok J. vypovedal o tom, že sa tam naťahovali, a preto aj podľa názoru krajského súdu, nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že aj obž. J. V. sa či už údermi pästami alebo kopaním zúčastnil na napádaní poškodeného, tento obžalovaný jednoznačne slovné povzbudzoval syna obžalovaného K. V. a na mieste samom sa nachádzal, avšak ani ostatní priami svedkovia jednoznačne neuviedli, aby sa aj tento obžalovaný do bitky aktívne zapojil.

Správne postupoval prvostupňový súd aj pri ukladaní trestu obžalovanému K. V., keď uložil obžalovanému úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov, teda dva mesiace nad dolnú hranicu trestnej sadzby, ako aj keď v konaní obžalovaného zistil jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že obžalovaný v minulosti viedol riadny život, keď doposiaľ nebol súdne trestaný a správne zistil aj priťažujúcu okolnosť a to podľa § 37 písm. h/ Tr. zák., pretože obžalovaný K. V. spáchal dva trestné činy. Obžalovanému okresný súd výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu na samej dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, keďže obžalovaný K. V. nebol doposiaľ trestaný.

Keďže aj výrok o náhrade škody bol zákonný a v súlade s výsledkami vykonaného dokazovania, z uvedených dôvodov potom krajský súd odvolanie obžalovaného K. V. ako aj okresného prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.